

— Защо?

— Болят ме краката. Кжсахъ отъ петитѣ месо да ви храня, защото волското месо не стигна.

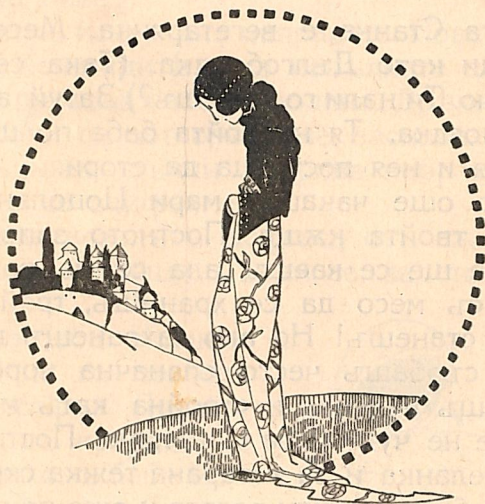
— Почакай, — рекли орлитѣ и се изгубили. Следъ малко тѣ долетѣли и донесли жива вода въ единъ желдъ. Щомъ капнали отъ водата върху нозетѣ на момъка, тѣ начаса оздравѣли.

Орлитѣ си отлетѣли, а момъкътъ отишълъ у дома си. Братята му още се карали за най-малката хубавица. Тя, щомъ видѣла най-малкия братъ, казала:

— Азъ искамъ дрехи самотворни. Който ми ги направи, за него ще се омъжа.

Юнакътъ си спомнилъ за златния пръстенъ. Той го премѣстилъ на малкия си пръстъ, и изведнажъ дрехитѣ се явили предъ хубавицата.

Юнакътъ се оженилъ за нея, а братята му — за другитѣ девойки. И заживѣли си весело и честито.

ШЕГА.

Затворете си очичкитѣ!
Протегнете си ржчичкитѣ!
На парица, на парица,
За братъ,
За сестрица.

Който нѣкому завиди,
Нѣма нишичко да види:
Ни колаче, ни петаче,
Само задъ вратата,
Ще седи, ще плаче...

Дора Габе.